

کارکرد فضای مجازی در ارتقای سطح فکری و اجتماعی زنان در ایران

کیومرث یزدان‌پناه درو^{*} – استادیار جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران

تأیید نهایی: ۱۳۹۸/۰۴/۱۱ پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۱۱/۲۰

چکیده

فضای مجازی که به دلایل کارکردهای متعدد و جذابیت‌های نو به دنیا دوم انسان‌ها تبدیل شده، تأثیرات بسیار بیچیده‌ای بر رفتار و کردار انسان‌ها بهجا گذاشته است. این فناوری نو ارتباطی که محصول دوره چهارم دستاوردهای فنی بشر بهشمار می‌آید، توانسته است به طرزشگفت‌آوری در تمام گروه‌های سنی به‌گستردگی نفوذ پیدا کند. در این پژوهش، سعی شد که ابعاد مختلف کارکردهای فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی به مثابة رسانه‌ای چندوجهی و میزان اثرگذاری آن بر جامعه زنان ایران بررسی شود. بنابراین، سعی شد با درنظر گرفتن قابلیت‌ها و کارکردهای مختلف آن، ابعاد و میزان اثرگذاری آن بر زنان ایرانی تجزیه و تحلیل شود. در این پژوهش با بهره‌گیری از روش پیمایشی و جمع‌آوری برخی اطلاعات از راه پرسشنامه، به بررسی سطح و میزان اثرگذاری فضای مجازی بر زنان، آثار مثبت و منفی آن در تغییر الگوهای رفتاری در متغیرهای رفتاری اجتماعی پرداخت. نتایج نشان داد که فضای مجازی امکان پویایی و تحرک اجتماعی زنان را بیشتر فراهم کرده و با حضور معنادار در گروه‌های متعدد اجتماعی، آنان را تاحدگستردگی از انزواه اجتماعی خارج کرده است؛ هرچند پیامدهای ناشی از حضور بدون محدودیت در فضای مجازی نیز برای زنان فراوان بوده و در موارد متعددی منجر به تحمل هزینه‌های روحی و روانی به آنان شده است. اما بررسی‌های علمی نشان می‌دهد که حضور در فضای مجازی سبب تحرکات بیشتر زنان در جامعه شده و درجهاتی به ارتقای ذهنی و فکری آنان در دسته‌های مختلف اجتماعی منجر شده است.

واژه‌های کلیدی: آثار جنسیتی، جغرافیای سیاسی فضای مجازی، زنان ایرانی، شبکه‌های اجتماعی، فناوری‌های نو ارتباطی.

مقدمه

در مفاهیم نوظهور جغرافیای سیاسی، به فضای مجازی و کارکردهای این فضا در حوزه‌های مختلف توجه شده است. این فضا در ابعاد مختلفی توجه گروه‌های جنسیتی را به خود جلب کرده و آنان را صاحب جایگاه‌های برجسته‌تری در عرصه‌های گوناگون اجتماعی کرده است. در چنین شرایطی، یکی از شاخص‌های مهم برای سنجش توسعه ملی کشورها، نوع و شیوه حضور زنان در مشارکت‌های بزرگ (مشارکت اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی) است؛ زیرا گسترش چشمگیر فناوری ارتباطات و رخنه آن در تمام مسائل فردی و ابعاد شخصیتی، منجر به تغییر روش‌های عمدتاً سنتی شده و راه را برای مشارکت متفاوت گروه‌های مختلف انسانی فراهم کرده است. از سوی دیگر، وجود آزادی‌های گسترده و نبود محدودیت‌های دست‌وپاگیری در فضای مجازی، جامعه زنان را از ترس برخوردهای سنتی دور کرده و به آنان شهامت لازم را برای حضور مؤثر در جامعه داده است. بررسی ابعاد متعدد این تغییرات و پیامدهای اجتماعی‌سیاسی و فرهنگی آن، اهداف اصلی این مقاله را به خود اختصاص داده است که در محتوای مقاله و یافته‌ها به آن خواهیم پرداخت؛ زیرا از مهم‌ترین تأثیرات استفاده از فضای سایبری و شبکه اجتماعی، می‌توان به تأثیر مستقیم آن بر ارتقای جایگاه اجتماعی زنان در جامعه ایران اشاره کرد. فضای مجازی محیط متغیری از جغرافیای سیاسی برای زنان در ایران فراهم آورده است که به‌واسطه آن، کاربران فعال اجتماعی می‌توانند دست به خلاقیت‌های فردی و گروهی بزنند تا از آن راه، توانمندی‌های خود را در عرصه‌های مختلف به رشکشند و به‌زعم خود به جایگاه واقعی خود برسند.

در همین زمینه، کارکرد شبکه جهانی اینترنت با تنوع اطلاعاتی که در اختیار کاربران در فضای مجازی قرار داده است، هر روز بیشتر می‌شود. بنابراین، در این مقاله به ناچار تمام کارکردهای موضوعی مربوط به آثار و پیامدهای مثبت و منفی آن در جامعه ایران تجزیه و تحلیل شده است. زنان ایرانی به‌واسطه علاقه‌مندی ایجادشده در فضای مجازی، جایگاه متفاوتی را برای خود تعریف کرده و با ورود جسورانه به عرصه‌های مختلف این فضا، در پی نقش‌آفرینی‌های متفاوت و مستمری در جامعه‌اند.

این میزان از مشارکت و حضور در شبکه‌های اجتماعی را می‌توان بزرگ‌ترین تحول اجتماعی زنان در سده بیست و یکم قلمداد کرد. در چنین شرایطی، ایجاد زمینه‌های لازم آموزشی برای حضور هوشمندانه این بخش از جامعه در عرصه فعالیت‌های اجتماعی مجازی که بازخورد آن به فضای حقیقی کشیده می‌شود، الزامی‌ترین مسئله ممکن است؛ بدون زمینه‌سازی‌های آموزشی، این فضا نه تنها مفید نیست، بلکه با انبوهی از تهدیدها رویه‌روست که ممکن است به فضای جغرافیایی هر جامعه در ابعاد گوناگونی، بی‌رحمانه هجوم آورد؛ چه بسا که در ایران، خروجی‌های اجتماعی فضای مجازی در حوزه زنان نشان‌دهنده گستردگی آسیب‌ها در ابعاد مختلف برای این بخش از جامعه باشد.

مبانی نظری پژوهش

جامعه ایرانی در سالیان اخیر، با جهش‌های اجتماعی گسترده‌ای در حوزه‌های مختلف مواجه بوده است. در این میان و از نگاه جغرافیای سیاسی، فضای مجازی دارای کارکردهای متفاوتی با اثرگذاری‌های فراوانی بوده و بخشی از این کارکردها به‌طور قطع در خدمت ارتقای سطح فکری و اجتماعی زنان در حوزه‌های مختلف و تقویت شعور اجتماعی آنان بوده است. در چنین جامعه‌ای، با این سرعت تحول‌پذیری، این سطح از نفوذ فضای مجازی در زنان ایرانی را نباید نادیده گرفت و باید آن را در ابعاد متعدد تجزیه و تحلیل کرد.

از بعدی دیگر، این پژوهش از آن نظر اهمیت راهبردی پیدا می‌کند که برخی از صاحب‌نظران اجتماعی، دلایل نفوذ چنین روندی را در زنان ایرانی فقط مربوط به دوره کوتاه‌مدت اخیر نمی‌دانند و آن را محصول رشد گام‌به‌گام در ۵ دهه

اخیر می‌دانند. در جامعه ایرانی، زن به سرعت عوض می‌شود، جبر زمان و وسعت ابزارهای اثرگذار، او را از آنچه هست، دور می‌سازد و همه خصوصیات و ارزش‌های قومیتی اش را از او می‌گیرد تا از او موجودی بسازد که می‌خواهد (بل، ۱۳۸۹: ۷). به گفته پارسی‌راد، زنان چنانچه در مسائل زندگی آگاهانه برخورد نکنند، چه بسا با ریشه مسائل بسیاری در زندگی اجتماعی خود روبه‌رو خواهند شد (جلالی، ۱۳۹۵: ۳۵۹).

این دیدگاهها در کنار دیگر نگاه‌های پژوهشی بیان کننده تأثیر زمانی فناوری بر رفتارهای اجتماعی و ایجاد تغییرات گسترده در الگوهای رفتاری در جامعه زنان ایرانی است. علاوه‌بر آن، روند پژوهش به ما نشان می‌دهد که هم‌زمان با تغییر الگوهای فردی و گروهی زنان ایرانی، بر اثر تمایلات روزافزون این گروه به ابزارهای ارتباطی نامحسوس در فضای مجازی، دائمی زنان ایرانی را نیز در گروه‌های سنی مختلف دستخوش تغییرات گسترده کرده است.

شبکه‌های مجازی و دنیای دوم انسان‌ها که به‌واسطه فناوری ارتباطات شکل گرفته است، در عصر فعلی به‌منظابة یک کارگزار غیرمتعارف عمل می‌کند و با این کارکرد در بروز و ظهور پدیده‌های اجتماعی، فکری و ذهنی بسیار تأثیرگذار شده است (ساندرز، ۱۳۸۰: ۲). در این میان، اثرگذاری پدیده مجازی و شبکه‌ها بر روی گروه‌های سنتی و باصطلاح محبوس در حصارخانه‌ها بیشتر اثربری بوده‌اند و پژوهش‌ها نشان از اثربری غیرآگاهانه، احساسی و بدون آموزش از معایب و مزایای آن در جامعه زنان ایرانی دارد.

حریم شخصی و خانوادگی گروه مورد اشاره، یعنی سنتی، در معرض تغییرات مستمر بوده و این تغییرات که ناشی از آثار وجودی فناوری‌های نو اینترنتی است، به لحاظ نوع و کیفیت اثرگذاری قابلیت برسی دارد و نشان می‌دهد که خانواده‌های ایرانی در برابر تغییرات جدید به صورت آنومیک عمل می‌کنند که نوعی اغتشاش و بی‌نظمی به حساب می‌آید. برخی‌ها با این تغییرات حرکت می‌کنند و برخی در هراس از نوآوری، به سنت‌ها پناه می‌برند؛ اما نپذیرفتن فناوری‌های نو و تن دادن به مجموعه‌ای از آثار آن، دیگر اجتناب‌ناپذیر شده است (سروری زرگر، ۱۳۹۱: ۵۵).

میزان حضور متراکم و گسترده زنان و دختران ایرانی در فضای مدرن ارتباطی و فعالیت‌های متعدد و متنوع در فضای مجازی، بیانگر ثبتیت رویکردهای جدید و عبور گسترده از فضای سنتی در ایران است. بنابر آمار منتشره مرکز آمار اینترنت جهان، شمار فعالان زن ایرانی در اینترنت و فضای مجازی در سال ۲۰۱۷ به نسبت سال ۲۰۰۵ به ۷ برابر رسیده است. در فوریه ۲۰۰۵ میزان کاربران ایرانی ۴ میلیون و ۸۰۰ هزار نفر اعلام شده بود که تنها ۴۷ درصد آنان را زنان تشکیل می‌داد (خراسی آذر، ۱۳۸۷: ۵) که این رقم در سال ۲۰۱۷ نشان از پیشی گرفتن فعالان زن در ایران نسبت به فعالان مرد در شبکه‌های تودرتوی مجازی دارد.

در این پژوهش، بعد ساختارشکنی فناوری ارتباطات و آثار مثبت و پیامدهای مخرب آن در دو بخش مجزا بررسی شده است. در این دوران متعلق به فناوری‌های ارتباطی، ظهور ابزار ارتباطی متنوع با محوریت اینترنت، تأثیر بسیار زیادی بر تغییر الگوهای زندگی زنان و جایگزین کردن روش‌های جدید در ساختار ذهنی آنان داشته است. رسانه‌های متنوع در فضای مجازی با برخورداری از ویژگی‌هایی متفاوت نسبت به تلویزیون، رادیو و مطبوعات چاپی، انتخاب‌های متفاوت و متنوعی را برای هر فرد فراهم کرده است. این تنوع اختیار، ضمن اینکه فرصتی برای رشد و آگاهی برای همه گروه‌های انسانی فراهم ساخته، از آن سو، تهدیدهای بی‌شماری را هم در مسیر کاربران گسترده خود قرار داده است. تهدیدهای هر گروه انسانی در جای خود، محل بحث و بررسی و تجزیه و تحلیل عمیق است. اما میزان آسیب‌پذیری گروه‌های زنان خاص است و در هر کشوری متناسب با ساختار و بافت فرهنگی حاکم بر آن کشور و هنجرهای اجتماعی و فرهنگی حاکم بر آن جغرافیای سیاسی متفاوت است. این پژوهش برای رسیدن به تجزیه و تحلیل دقیق، تمرکز خاصی به این بخش خواهد داشت.

اما مهم‌ترین نکته در اهمیت راهبردی این پژوهش، انتخاب نحوه ارتباط مخاطب و ایجاد رابطه تعاملی و تقابلی میان دو جریان شناخته‌شده فرستنده و گیرنده پیام (از انواع شکلی، نوشتاری، تصویری، محرکی و موضوعی)، بهویژه ایجاد ارتباط میان مخاطبان است (جلالی، ۱۳۹۵: ۸۹).

فضای مجازی بهدلیل اثرگذاری بی‌واسطه، مورد توجه خاص است. این فضا در حوزه کارکردی نیز همین ذهنیت عدالت‌محورانه را از خود به جای گذاشته است؛ چیزی که در عالم حقیقت برای سده‌های متتمادی در حد شعار باقی مانده است. عدالت در عرضه خدمات در فضای مجازی از اصلی‌ترین عوامل اشتبايق‌زا در زنان برای پذیرش این دنیای متفاوت و پیچیده (دنیای دوم) است (بل، ۱۳۸۹: ۱).

مزیت دیگر فضای مجازی برای کاربران زن ایرانی در عرضه خدمات آموزشی رایگان و بدون حضور فیزیکی است. بررسی این ویژگی فضای مجازی هم عاملی دیگر برای اهمیت بخشیدن به این پژوهش است. امروزه آموزش بدون هزینه یا به‌اصطلاح آموزش مجازی، بیش از ۷۰ درصد فضای آموزش عمومی را به‌خود اختصاص داده است؛ این تنها یک بخش از ویژگی‌های جذاب این فضا برای مخاطبان زن ایرانی است. ایجاد فضای کسب‌وکار بدون رعایت قید زمان و اعمال نظارت‌های حقیقی حد تأثیر گستره‌ای در تولید نمادهای خوداشغالی برای افراد در فضای مجازی را با کمترین هزینه فراهم آورده و اقتصاد مجازی را تولید و گسترش داده است (ساندرز، ۱۳۸۰: ۱۳۸-۱۳۷).

بررسی‌های متعدد پژوهشی نشان می‌دهد که ابزار نو ارتباطی به‌مثابة شمشیر دولبه عمل می‌کند و هر دولبه برنده‌گی خاص خود را دارد. اگرچه پذیرفتی است که هزاره سوم عصر انتقال اطلاعات و تبادل اطلاعات است و این وسائل هم از قبیل اینترنت، ایمیل، چت و انواع شبکه‌های مهارنشدنی مجازی همانند واتس‌اپ، تلگرام و... یک نوع ابزار انتقال اطلاعات مؤثر به‌شمار می‌آیند، اثرگذاری آنها بر روی اکثر کاربران، بهویژه زنان، به‌لحاظ داشتن احساسات، بیشتر است و بنابراین، در معرض خطرها و آسیب‌های آن قرار دارند. البته سرعت انتقال اطلاعات و دسترسی سریع، آسان و ارزان این ابزار را می‌توان جزء ویژگی‌های مطلوب و محسن آن برشمود و اذعان کرد که این ابزار فاصله‌های زمانی و مکانی را ازبین برده است و در انتقال مطالب آموزشی بسیار مفید بوده است. این موضوع به بحثی جدید در مباحث ژئولوژیکی با عنوان ژئولوژیک اطلاعات مبدل شده است. ژئولوژیک اطلاعات فرایند فروپاشی ساختار فرهنگی را که بر اثر پدیده آنومیک یا همان اغتشاش ذهنی به‌وجود آمده است، در جوامع انسانی تجزیه و تحلیل می‌کند و به آثار و تبعات فضای مجازی بر جغرافیای ارزش‌ها و هنجارهای درون سرزمینی توجه می‌کند. امروزه بحث درباره گردش اطلاعات در جوامع مختلف و قدرت‌های پنهان و آشکار کننده آن و همچنین میزان اثرگذاری آن بر این‌ویه مخاطبان انسانی خود، یکی از مباحث ژئولوژیک اطلاعات یا سیاست جغرافیایی اطلاعات است.

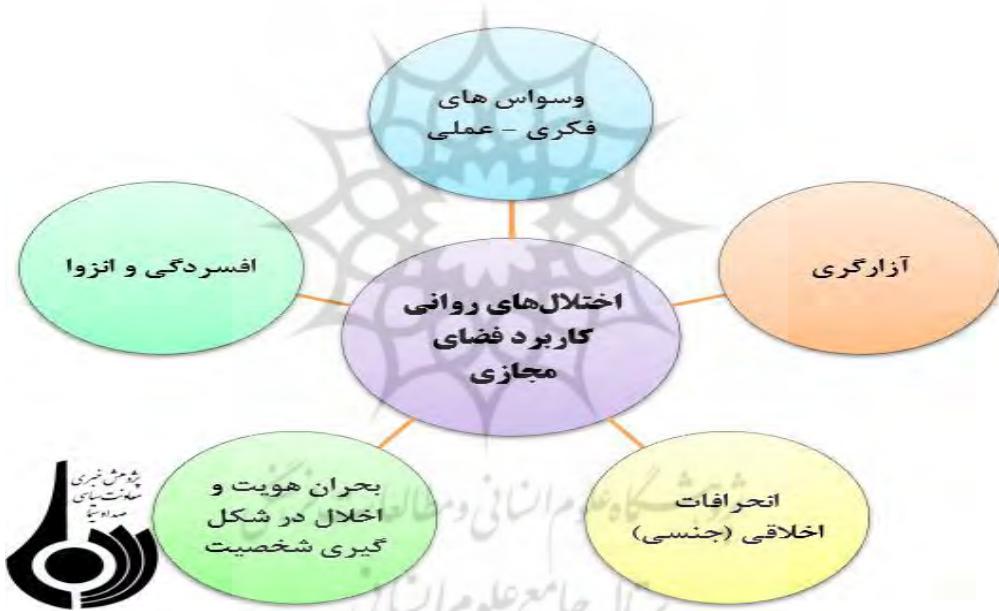
بازنمایی تأثیر رسانه‌های مجازی بر تفکیک جنسیت

بی‌هویتی، بحران هویت و اختلال شخصیت، فریب و بهره‌کشی جنسی، انتقال اطلاعات غیرصحیح، سوءاستفاده از اطلاعات شخصی و پروفایل، دوستی‌های بدون مرز و ضابطه، گستالت فکری و عاطفی در بین اعضای خانواده و گریز از واقعیت را از جمله معایب این ابزار می‌توان برشمود. در این زمینه و کمیت و کیفیت آثار مخرب ذهنی، رفتاری‌فردی و اجتماعی فضای مجازی نظرها و دیدگاه‌های متعددی در ایران و دنیا بیان شده است. اثبات نظری اثرگذاری مخرب فضای مجازی، بسیاری از دولت‌ها را به تکاپو اندخته است تا با بهره‌گیری از قوانین سخت‌گیرانه فضای موجود را مدیریت و از گسترش دامنه آثار تخریبی آن ممانعت به عمل آورند. جلالی‌راد یکی از صاحب‌نظران درباره این پدیده معتقد است که «زنان بی‌شماری در جامعه ایرانی به‌واسطه حضور در فضای مجازی توانسته‌اند محدودیت‌های گذشته را زیر پا

گذاشته و از این طریق ارتباط بیشتری با جامعه پیدا کنند. اما آنچه قابل ذکر است، عدم شفافیت در رفتارها در فضای مجازی است (www.ea.wanet.ir).

این فضا شرایطی را فراهم آورده که بسیاری از افراد با مشخصات غیرواقعی و ارائه تصویری غیرشفاف مانند اسم، تصویر روز، سن، شغل و موقعیت جغرافیایی استقرار، به روابط کوتاه‌مدت متغیر و به‌طور عمدی غیرحرفه‌ای دست بزنند یا در ابعادی دیگر، به سرقت‌های اطلاعاتی و مصادرهای عناوین پیراذند.

این‌گونه تحلیل‌ها بازخوردی از بازنمایی تأثیر رسانه‌های مجازی با محوریت اینترنت بر تفکیک جنسیتی و پیامدهای خاص آن است (صادقی، ۱۳۹۵: ۳۹). به همین دلیل، درک این ضرورت از راه پژوهش‌های مبسوط دانشگاهی و بررسی ابعاد مختلف آن و همچنین آثار این پدیده نوظهور و جذاب بر شیوه رفتاری جنس زنان در ایران امری اجتناب‌ناپذیر است؛ زیرا از نگاه مکتب کارکردگرایی جغرافیایی، هر پدیده‌ای که توان اثرگذاری ژرف بر انسان‌های ساکن در یک قلمرو (چه مثبت و چه منفی) را داشته باشد، ماهیت سیاسی، جغرافیایی-فرهنگی و هویتی پیدا می‌کند؛ برای مثال، یکی از نقش‌های زایشی در خصوص این موضوع را می‌توان در نمودار دایره‌ای شکل ۱ مشاهده کرد یکی از نهادهای رسانه‌ای معتبر کشور ارائه کرده است.

شکل ۱. اختلال‌های روانی کاربرد فضای مجازی (مرکز پژوهش خبری معاونت سیاسی صدا و سیما)

بنابراین، در این مقاله با مبنای قرار دادن اساس آثار مکانی موضوع پژوهش و آثار و پیامدهای آن در جغرافیای سیاسی بررسی شده است.

روش پژوهش

این پژوهش متکی بر یافته‌های استدلالی از قبل بررسی‌های میدانی، تحقیقات پژوهشی و راندمان‌های مستخرج از داده‌های پرسشنامه‌ای و مصاحبه‌های محدود است. بنابراین، در این پژوهش برای دستیابی به یافته‌ای مطمئن‌تر، از روش پیمایشی برای بررسی نگرش پاسخ‌گویان استفاده شده است. جامعه آماری، دانشجویان و کارکنان دانشگاه تهران بودند که در زمان این پژوهش در دانشگاه حضور داشتند و همچنین روش مورد نیاز در این پژوهش، ابزار پرسشنامه با ۲۴

پرسش بسته بود که در آنها از مقیاس اسمی و ترتیبی استفاده شد. پرسشنامه پس از تنظیم در میان دانشجویان و کارکنان توزیع و پاسخ‌ها به روایت مطالب مندرج تجزیه و تحلیل شد. همچنین در این پژوهش تلاش شده است با استفاده از تحلیل نشانه‌شناسی سه‌سطحی مبتنی بر روش رولان بارت و بهره‌گیری از ۳ عامل عناصر نشانه‌شناسی و اسطوره و نیز دیدگاه‌های نشانه‌شناسی درباره هنر اینترنت، به پژوهش پرداخته شود. اما در این مقاله به‌دلیل ماهیت موضوع، بیشتر تمرکز بر دوره ساختگرایی بارت بوده است تا کارکرد دانش نشانه‌شناسی در مطالعات فضایی مجازی از منظر «رولان بارت» ارزیابی شود؛ زیرا اینترنت یکی از بانفوذترین فناوری‌های نرم در مغز انسان‌های امروزی است که کارکرد چندجانبه سیار پیدا کرده است؛ نفوذ آن در تمام ابعاد زندگی بشری نیز به‌طور کامل اثبات شده است.

آثار این فناوری از خود عظمتی خلق کرده که به‌طور تقریبی در همه ابعاد حیات فردی و جمعی کاربران خود اثر گذاشته است (محمدی، ۱۳۹۵: ۱۵). از طرفی دیگر، این فناوری با خارج کردن فاصله‌های فیزیکی از زندگی انسان‌ها و اتصال مرزهای فکری به هم، توانایی متفاوتی را برای انسان در ارتباط‌گیری فراهم کرده است (ارکان، ۱۳۸۶: ۱۵). همچنین، این فضای نو فاصله‌طبقاتی میان دانا و غیردانا را کاهش داده است (ساروخانی، ۱۳۸۵: ۱۸)؛ اما این همه ماجرا نیست، به‌جرئت می‌توان گفت که فضای مجازی به‌دلیل ساختار پیچیده‌ای که دارد، یک دنیا فرصت و بینهایت تهدید دربی خود داشته و با گذشت زمان، بعد تهدیدها در این فضا پیچیده‌تر شده است. بنابراین در روش‌شناسی، روش «بارت» کمک شایان توجهی به فهم موضوعات مطرح در مقاله خواهد کرد.

براساس روش «باروت» اینترنت به‌مثابة سرمنشأ فضای مجازی را می‌توان دانشی درنظر گرفت که علاوه‌بر ویژگی‌های فنی، به بررسی جایگاه نشانه‌ها در زندگی جامعه امروزی می‌پردازد. این دانش را می‌توان بخشی از روان‌شناسی اجتماعی عمومی خواند که به مفهوم نشانه‌شناسی^۱ در هر قلمرو جغرافیایی به شیوهٔ خاص خود اثر می‌گذارد (شفیعی، ۱۳۸۴: ۳۵). در اینجاست که نشانه‌شناسی خاص در حوزهٔ فضای مجازی برای ما مشخص می‌سازد که نشانه‌ها از چه تشکیل شده‌اند؟ و چه قوانینی بر آنها حاکم است؟ تا به‌واسطهٔ آن، دولت‌های سرزمینی در فضای حاکمیت خود بتوانند این فضا را به‌نفع ارتقای سطح زندگی و مهار نا亨جاري‌ها در حوزه‌های مختلف مدیریت کنند.

بحث نظری و یافته‌ها

فضای مجازی و ویژگی‌های آن

اساساً مهم‌ترین تغییر جهان، ظهور جهان جدیدی است که می‌توان آن را جهان مجازی نامید. این جهان درواقع به‌موازات و گاه مسلط بر جهان واقعی ترسیم می‌شود و عینیت پیدا می‌کند. گسترش فناوری‌های جدید با شکل‌گیری فضاهای مجازی همراه شده است؛ فضاهایی با هویت و کارکردی متفاوت از فضاهای ملموس گذشته که ارزش‌ها، مفاهیم و باورهای گذشته را به‌نحوی بازنویسی می‌کنند. بشر جدید در مواجهه با چنین فضای جدیدی دربی افزایش ارتباط با خود، جست‌وجوی اطلاعات و دستیابی بیشتر به دانش است (بودریار، ۱۳۸۳: ۱۶). در جهان واقعی، قدرت انتخاب افراد، همواره تحت تأثیر عواملی چون جبر مکان، زمان، فرهنگ، حکومت و... محدود بوده است؛ اما در جهان مجازی، مرزهای محدود‌کننده از میان برداشته می‌شود و فرد در مقیاس جهانی با گزینه‌های فراوانی برای انتخاب روبروست .(www.hccmr.com)

آثار و پیامدهای ناشی از ظهور رسانه‌های چندوجهی

از ظهور رسانه‌های چندوجهی زمان چندانی نمی‌گذرد. رسانه‌های چندوجهی که کارکردهای چندمنظوره‌ای هم دارند، حاصل توجه بنیادی بشر به نسل چهارم فناوری، یعنی فناوری ارتباطات و اطلاعات‌اند و در حال حاضر از بانفوذترین ابزار ارتباطی در جهان بهشمار می‌آیند. این رسانه‌های چندکارکردی توانسته‌اند در اعماق ذهن انسان‌ها نفوذ کنند. بدون تردید، همهٔ ملت‌ها پذیرفته‌اند که با ظهور رسانه‌های چندوجهی وارد دنیای متفاوتی نسبت به گذشته شده‌اند. در عصر اطلاعات، قدرت یک ملت از میزان توانایی‌اش در استفاده از دیپلماسی رسانه‌ای برای تنظیم تصویر بین‌المللی خود ناشی می‌شود و شأن یک ملت در دنیا و جایگاهش در سلسله‌مراتب سیاسی جهانی، به توانایی دیپلماسی رسانه‌ای آن گره خوره است. ملتی که خواهان فرهمندی و جایگاه بالریزش در عرصهٔ بین‌المللی است، باید قادر به هماهنگی دیپلماسی رسانه‌ای باشد. اساساً ملت‌هایی که فناوری ارتباطی بیشتری دارند، نفوذ بیشتری بر جریان اطلاعات جهانی و نیز ساخت تصویر بین‌المللی از خودشان دارند. از سویی دیگر، در عصر کنونی، روابط بین کشورها را تنها حاکمیت‌ها تعیین نمی‌کنند، بلکه مجموعهٔ دولتها، افکار عمومی و فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی، معادلات روابط بین‌الملل را می‌سازند (پارسی‌راد، ۱۳۸۲: ۴۹). در این زمینه، رسانه‌ها با به کارگیری روش‌ها سهم بسزایی دارند.

اما جوامعی که ساختار فضای سیاسی آنان براساس مجموعه‌ای از هنجارهای تاریخی، فرهنگی‌ستی و درنهایت مذهبی شکل گرفته است، به رغم اقبال گسترده مردمان این سرزمین‌ها از فناوری‌های نو ارتباطی، با گستره وسیعی از پیامدها و نگرانی‌ها مواجه شده‌اند. کشور ایران از جمله کشورهایی است که نگاهی توأم با تهدید و نگرانی به گسترش فضای مجازی و رسانه‌های مجازی در جامعه ایرانی دارد. در این میان، بیشترین نگرانی‌ها معطوف به جامعه زنان در ایران است که هم از نگاه اجتماع بافرهنگ ایرانی و هم براساس تعالیم دین اسلام، ناسازگاری‌های متعددی با شیوهٔ گسترش و بهره‌برداری از فضای مجازی را ایجاد کرده است. همین موضوع سبب می‌شود که در کنار مزایای ملی و بین‌المللی فضای مجازی، مروری بر سازه‌های هنجارشکن این فناوری در زنان ایرانی در این مقاله داشته باشم تا در نتیجه‌گیری بتوان به اهداف مقاله نایل آمد.

جایگاه زن در هنجار فرهنگ ایرانی

به داده‌های تاریخی مربوط به تاریخ و فرهنگ ایران باستان که نگریسته می‌شود، زمانی که آن را با دیگر فرهنگ‌های هم‌زمانش برابر می‌کنیم، بهروشنی درمی‌باییم که به‌راستی ایرانیان بیش از دیگر مردمان و فرهنگ‌های جهانی به کانون خانواده و همسر پایبند بوده‌اند و به آن اهمیت بسیاری می‌داده‌اند.

در سنگنگارهای باستانی، بانوان ایرانی از پوششی زیبا و باشکوه برخوردار بوده‌اند که خود نشان‌دهندهٔ جایگاه والای آنان است. بانوان در ایران باستان افزون بر خانه‌داری و یاری‌رسانی به همسران خود، در کارهای فرهنگی نیز شریک بوده‌اند. همسر فردوسی بزرگ، نمونه‌ای از آنان است که بنابر گفتهٔ فردوسی، همسرش داستان‌ها را از دفتر پهلوی می‌خوانده و فردوسی به شعر درمی‌آورده است و یکی از مشوقان فردوسی در بهنظام درآوردن شاهنامه بوده است که همانا بزرگ‌ترین خدمت به فرهنگ ایران است.

بخواند آن بت مهربان داستان	ز دفتر نوشته گه باستان
مرا گفت کز من سخن بشنوی	به شعر آری از دفتر پهلوی

جایگاه زن در اسلام

مسلم است که اسلام، براساس آموزه‌های قرآنی، جایگاه و منزلت والایی را برای زنان درنظر گرفته است. جایگاه زن در قرآن در موارد متعددی بالاتر از جایگاه مردان دیده شده است. در کتاب آسمانی قرآن، زنان انسان‌ساز معرفی می‌شوند و

به واسطه این رسالت بزرگ، نقش خطیر زنان در پژوهش انسان‌ها به اصلی انکارناپذیر در آموزه‌های قرآنی و اسلامی مبدل شده است. اما مهم‌ترین نکته در تبیین جایگاه زنان در اسلام، مخالفت شدید با نقش ابزاری زنان در جوامع انسانی است. زیرا اعتقادی که در قرآن وجود دارد، این است که اگر ماهیت اعتباری و ارزشی زن از وی سلب شود، بنیان خانواده و تعلیم و تربیت انسان‌های واقعی از هم پاشیده می‌شود.

ازین‌رو، زن در نگاه دین اسلام هم‌پای مسئولیت‌های مردان در تکامل مردان برای نیل به جامعه‌ای سالم نقش اساسی دارد. از نگاه اسلام، زنان سبب تقویت بنیان‌های اجتماعی‌اند و ملت‌های با اصالت را تقویت می‌کنند. به‌گواه تاریخ، زنان در صدر اسلام پابه‌پای مردان در رکاب جهاد و مبارزه بودند.

تعارض‌های ساختاری

دین اسلام با توجه به شأن و منزلتی که برای زنان قائل است، ارزشی که برای زن در نظر دارد، بیشتر از مردان است. زنان با پژوهش فرزندان در دامن خود، مردان شجاع و بزرگ تحويل جامعه می‌دهند. قرآن کریم انسان‌ساز است و زنان نیز انسان‌ساز. یکی از وظایف مهم آنان انسان‌سازی است و اگر از ملت‌ها گرفته شوند، جامعه به انحطاط کشیده خواهد شد و شکست خواهد خورد و منحط خواهد شد. زنان ملت‌ها را تقویت و شجاعت را در جامعه خلق می‌کنند. بانوان از صدر اسلام تا به امروز، پابه‌پای مردان مبارز در میدان جهاد و مبارزه بوده‌اند و حتی در موارد متعدد در رکاب با مردان در جنگ‌ها هم شرکت داشته‌اند؛ از این‌رو مقام زن والاست. آنان در اسلام از مقامی شامخ و مرتبه‌ای عالی برخوردارند. امام خمینی (س) در دیدگاه‌ها و نوشته‌های متعدد به جایگاه معنوی و انسان‌ساز زن اشارات فراوانی داشته‌اند که مباحث زیر از مهم‌ترین این دیدگاه‌هاست. ایشان در جایی می‌فرمایند: «بانوان در اسلام پایه هستند، ما می‌بینیم و دیدیم زن‌ها، هم‌دوش مردان، بلکه جلوی مردان در صفت قتال ایستادند، بچه‌های خودشان را ازدست دادند، جوانان خودشان را ازدست دادند و شجاعانه مقاومت کردند. ما می‌خواهیم زن به مقام والای انسانیت خودش باقی بماند، نه ملعبه در دست مردها باشد» (مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (س)، ۱۳۷۴: ۱۰۳-۱۰۲). «زن باید در سرنوشت خودش دخالت داشته باشد. در جمهوری اسلامی ایران، همان‌طوری که مردان حق رأی دارند، زنان نیز حق رأی دارند. زنان را در این دوره اخیر منحط کردند. از خیانت‌های بزرگی که به ملت ما شد، این بود که نیروی انسانی ما را ازدست ما گرفتند، نیروی جوانان ما را به عقب راندند، نیروی بانوان ما را به عقب راندند، بانوان ما را منحط کردند، خیانت کردند بر ملت ما، بانوان ما را ملعبه کردند، مثل عروسک کردند، بانوان ما جنگجو بودند، آنها که زن‌ها را می‌خواهند ملعبه مردان و ملعبه جوان‌های فاسد قرار دهند، خیانتکارند. زن‌ها نباید گول بخورند، زن‌ها گمان نکنند که این مقام زن است. زن باید شجاع باشد و در مقررات اساسی مملکت دخالت بکند. زن آدم‌ساز و مربی انسان است» (مسعودی، ۱۳۸۱: ۱۵).

اسلام تنها ملاک برتری را میان انسان‌ها، تقوا و ارزش‌های معنوی و فضائل اخلاقی دانسته است. خداوند متعال می‌فرماید: «يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر و انثى و جعلناكم شعوباً و قبائل لتعارفوا انَّا كرمكم عند الله اتقاكم»؛ «اي مردم! ما شما را از يك مرد و زن آفریديم و شما را تيره‌ها و قبيله‌ها قرار داديم تا يكديگر را بشناسيد، همانا گرامی‌ترین شما نزد خداوند با تقواترين شماست» (حجرات: ۱۳).

شبکه‌های اجتماعی مجازی

شبکه‌های اجتماعی فضای مجازی، محصول فناوری‌های وب ۲ هستند. وب ۲ به آن دسته از فناوری‌هایی گفته می‌شود که امکان مشارکت کاربر در تولید محتوا و به اشتراک‌گذاری اطلاعات شامل متن، عکس، فیلم، لینک، فایل و هرگونه داده دیگر را فراهم می‌آورد. فناوری‌های وب ۲ امکان تعامل گسترده میان کاربران اینترنت و تبادل سریع و گسترده اطلاعات میان آنان را میسر می‌سازند. وب ۲ دنیای کنده‌های کاربران در محیط‌های مجازی است و شبکه‌های اجتماعی

فضای مجازی، بخشی از فناوری‌های وب ۲ محسوب می‌شوند که درون آنها، تعاملات کاربران و امکان ایجاد حلقه‌های دوستی، گروه‌های ارتباط افقی و سفارشی شدن صفحات وب فراهم می‌شود (ضیائی‌پور و ساعدی، ۹۵: ۹۵).

جنسیت و مسائل جنسی

نخستین موضوع مهم، دسترسی است؛ چه تعداد از زنان به دنیای الکترونیکی شده دسترسی دارند؟ باید این موضوع را با توجه به وضعیت طبقاتی و نژادی زنانی که دسترسی دارند و زنانی که دسترسی ندارند، بررسی و در آن مذاقه کرد. موضوع دوم، جایگاه زنان در ساخت فناوری به مثابه ابزار نوآوری فنی و تغییر است. منتقدان فمینیست فناوری (مانند وایسمن^۱، ۱۹۹۳) خاطرنشان کرده‌اند که زنان نه تنها حقوق برابری برای دسترسی به فناوری پیشرفته ندارند، بلکه به‌ندرت در طراحی و تحقیقی دخیل‌اند که این فناوری را به وجود می‌آورد. برخی ساختارگرایان اجتماعی (مانند بایکر^۲، ۱۹۹۵) معتقدند که از زنان ممکن است به مثابه نیروی کار ارزان در کارخانه یا آزمایشگاه بهره‌برداری شود (محسنی، ۱۳۸۰: ۱۲)؛ اما آنان سهم اندکی در چگونگی به‌پایان رسیدن طراحی و چگونگی در اختیار آمدن فناوری دارند. سومین موضوع مهم، بازنمایی زنان به مثابه متاخران فنی، موجودات فقط مناسب مسائل جنسی و کاربرانی متصل به معادلات قدرت جنسیت شده از دنیای واقعی را تقویت می‌کند. فرآخوان‌های فمینیستی دریافته‌اند که کلیشه‌های دنیای واقعی در اینترنت نیز فraigیر شده‌اند (نایار، ۱۳۹۴: ۷۳) و حتی فراتر، ماندگارتر از دنیای واقعی به آنجا کشیده شده‌اند. این نکته نشان می‌دهد که حتی فضای سایبر به اندازه دنیای واقعی جنسیتی شده است. بنابراین، فمینیست‌های سایبر با این اطمینان که این فناوری برای استفاده آنان مناسب است، درپی زنانه ساختن فضای سایبرند. فمینیست‌های سایبر می‌خواهند با بازنمایی خود در فضای سایبر، با کنترل هویت‌های برخط خود و با صداقت در مسائل و روابط جنسی خود، سلسله‌مراتب قدرت را به‌هم بربزند (عاملی، ۱۳۸۸: ۶۶-۶۵).

زنان و فضای سایبر

فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطاتی نیز فناوری‌های جنسیتی شده‌اند. نظریه فرهنگی فمینیستی، هم مஜذوب دیدگاه‌های حاصل از انقلاب دیجیتال شده و هم آنها را پس زده است. تغییر زمان و فضا، قابلیت بالقوه برای تشکیل گروه، امید به «آزادی‌های» فضای سایبر، شکل‌های جدید هویت و نظارت و تهدید به تعرض و بهره‌کشی، ویژگی‌های فناوری جدیدی‌اند که پیامدهای مادی بسیار عینی برای زنان دارند (قهرومدی و آذری، ۱۳۸۹: ۲۷۶). در کنار حضور گسترده دختران و زنان در فضای مجازی، سلب امنیت از این قشر را شاهدیم؛ اتفاقی که در سطح جهانی نیز برای فعالان حقوق بشر نگران‌کننده است. کلاهبرداری اینترنتی، آزار جنسی، انتشار تصاویر خصوصی و تحریر شخصیت از جمله خشونت‌هایی است که در فضای مجازی، به‌ویژه اینترنت، علیه جنس مؤنث شاهدیم (فانز، ۲۰۰۵: ۷۸). از سویی دیگر، مانوئل کاستلن اعتقاد دارد که شبکه‌های اجتماعی مجازی عملکرد بسیار مهمی در کاهش تعهدات زناشویی زوجین دارند؛ به‌طوری که پرسه‌زنی زوجین در شبکه‌های مجازی، آنان را از مهم‌ترین مسئولیت زناشویی غافل کرده، به دنیای جدیدی با قابلیت‌های نامحدود وارد می‌کند. از نظر کاستلن، بدلیل گسترش روزافرونو ارزش‌های مدرن، ارزش‌های زوجین مدام در حال تغییرند و امکان تعامل بین دو جنس از راه فضای مجازی افزایش یافته است و این امر سبب غفلت زوجین از مهم‌ترین تعهدات مربوط به زناشویی شده است (کاستلن، ۱۳۸۰: ۳۲).

1. Wajcman
2. Bijker

توجیه اهداف پژوهش

امروزه رسانه‌های اجتماعی به بخش جدایی‌ناپذیر زندگی بسیاری از مردم و بهویژه زنان تبدیل شده‌اند. فضای مجازی ممکن است واجد کارکردهای متفاوتی برای زنان، مانند ارتباطات، تحصیل، تفریح و سرگرمی و تسهیل امور مرتبط با زندگی شخصی و عمومی باشد. درواقع، زنان با وارد شدن به دنیای اینترنت، شکل دیگری از حضور در اجتماع مدرن و امروزی را تجربه می‌کنند. شتاب اعجاب‌آور و رشد تصاعدی و همه‌گیری شبکه‌های اجتماعی، لزوم پژوهش در آثار و پیامدهای اجتماعی آن را نشان می‌دهد که درباره زنان موضوع قدری عمیق‌تر است. زنان که به‌طور معمول به‌دلیل نگاه سنتی حاکم بر جایگاه زن در جوامع، همیشه با محدودیت‌هایی در تعاملات اجتماعی مواجه بوده‌اند، شکل جدیدی از تعامل با دیگران و کسب هویت اجتماعی را در شبکه جهانی اینترنت تجربه می‌کنند. درواقع، اینترنت و فضای وب یکی از مؤلفه‌های اصلی شکل‌گیری و بازنمایی هویت زنان در جوامع جدید است که به‌نوعی برای زنان، فرصت خودگشودگی فراهم می‌آورد تا بتوانند استعدادها، مهارت‌ها و دیدگاه‌های خود را به جامعه عرضه کنند و تصویر جدیدی از هویت جنسیتی خود نشان دهند که این امر از منظر جامعه‌شناسی بسیار اهمیت دارد.

در این زمینه، لوردس آریزپ^۴ اصل را برای مداخله‌های فمینیستی در رشد و فرهنگ سایر بیان می‌کند: اول، زنان را نباید در پس شکاف بین آنها بیان که به فناوری‌های جدید ارتباطاتی دسترسی دارند و آنها بیان که ندارند، رها کرد؛ دوم، زنان باید عاملانی فعال در کسب اطمینان از این باشند که قابلیت بر جسته فناوری‌های ارتباطاتی، به‌جای اینکه انحصارهای کنونی قدرت را تقویت کنند، برای افزایش رفاه انسانی جهت‌گیری شده است؛ سوم، معانی فرد باید امروز خلق شوند و زنان به‌ویژه زنان جوان، اکنون آزادی بیشتر روحی و تجربه برای خلاق بودن دارند (هنرپروران و رفاهی، ۱۳۸۵: ۱۲)؛ چهارم، امکانات جدیدی که شکل‌های جدید ارتباط و بیان را برای ما به وجود آورده، وحشت‌آور است؛ این بستگی به ما دارد که آنها را برای دانش و کنش مکان-محور خود ناوبری کنیم. این درخواستی نیرومند از زنان برای عمل به مثابة «عاملان فعال» در شکل‌دهی به فرهنگ سایر و برای پیگیری آن با سیاست فمینیستی بازنمایی می‌کند که در زندگی واقعی ریشه دارد (بل، ۱۳۸۹: ۱۹۴).

بنابراین، آنچه توجیه اهداف این پژوهش را ضروری می‌سازد، موارد ذیل است:

۱. به‌نظر می‌رسد فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی به افزایش اطلاعات عمومی زنان کمک می‌کنند.
۲. به‌نظر می‌رسد فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی می‌توانند منجر به ایجاد فضای عمومی به‌نفع زنان شوند.
۳. به‌نظر می‌رسد فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی می‌توانند سبب افزایش سطح آگاهی و دانش زنان شوند.
۴. به‌نظر می‌رسد استفاده از فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی و عضویت در کانال‌ها موجب می‌شود زنان خود را عضوی از جامعه اطلاعاتی بدانند.
۵. به‌نظر می‌رسد فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی می‌توانند سبب کاهش انزوای اجتماعی زنان شوند.
۶. به‌نظر می‌رسد فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی می‌توانند سبب افزایش حضور زنان در مشارکت‌های اجتماعی شوند.
۷. به‌نظر می‌رسد فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی می‌توانند سبب ارتقای سطح فکری و اجتماعی زنان شوند.
۸. به‌نظر می‌رسد بین فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی و افزایش حس اعتمادبه نفس و استقلال زنان رابطه معناداری وجود دارد.
۹. به‌نظر می‌رسد فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی می‌توانند به تحرکات اجتماعی بیشتر زنان در جامعه منجر شوند.

فضای مجازی و آسیب‌های آن

فضای مجازی به سبب قدرت فراوان، گستره پوشش و کارکردهای متنوع در حوزه‌های اخلاق فردی و اجتماعی، اثربخش و انکارناپذیر بر جا می‌گذارد. دانشمندان علوم اجتماعی این رسانه‌ها را در ردیف اول اجتماعی کردن و شکل دادن شخصیت افراد جامعه می‌دانند و بر این عقیده‌اند که رسانه‌های جمعی می‌توانند هنجارهای اجتماعی را تقویت یا تضعیف کنند (قهرودی و آذری، ۱۴۲: ۳۸۳). عاملی معتقد است جهان مجازی به موازات و گاهی مسلط بر جهان واقعی ترسیم می‌شود و عینیت پیدا می‌کند و این دو جهان یک رابطه انعکاسی دارند (۱۳۸۸: ۲۳۶). به تعبیر کاستلر در این زمینه، زمان و فضای تازه‌ای به وجود می‌آید که باید از آن به زمان و فضای «مجاز واقعی» یاد کرد. در این فضاء، مرز بین «واقعیت و حقیقت»، «بود و نبود» و «آنچه هست و آنچه گفته می‌شود که هست» به میزان زیادی کمرنگ می‌شود و شاهد آن هستیم که «مجاز»‌ها بر «واقعیت»‌ها مسلط شده، حتی «واقعیتی» بیش از آنها پیدا می‌کنند؛ به همین دلیل، کاستلر شاخصه اصلی «جامعه شبکه‌ای سده بیست و یکمی» را آن می‌داند که «فرهنگ زمان مجازی... (پدیده) بنیادینی (است) که وجه بارز جامعه شبکه‌ای محسوب می‌شود» (ساندرز، ۱۳۸۰: ۲۰). عبارت درست است)

بحث دوم و یافته‌های متفاوت پژوهش میدانی

بحث دوم پژوهش بیشتر متأثر از نتایج و خروجی به دست آمده از نگرش جامعه آماری است که در این مقاله هدف پژوهش قرار گرفته‌اند. علاوه‌بر این، مراجعه به نتایج نموداری پژوهش صورت گرفته توسط مرکز پژوهش خبری صدا و سیما (که نمونه آن در آخر این بخش از پژوهش به کار گرفته شده است)، به یافته‌های نهایی کمک کرده است.

به اعتقاد کریستمن و راجرسون (۲۰۰۴) که دو تن از پژوهشگران بر جسته در حوزه جرم‌شناسی به شمار می‌آیند، ترس از قربانی شدن موجب احساس نالمنی می‌شود و اثر مستقیمی بر زندگی فرد دارد. بنابراین، با گسترش استفاده از فضای مجازی در میان کاربران زن ایرانی، زندگی روزمره و عادی میلیون‌ها ایرانی، به ویژه جامعه زنان، تحت تأثیر مستقیم این پدیده قرار گرفته و مسیر هنجارها و ارزش‌های گذشته و سنتی به طرز شایان توجه و نگران‌کننده‌ای تغییر پیدا کرده است. این پژوهش در نهایت، به دنبال پی بردن به این موضوع بوده است که نتیجه به دست آمده درباره این موضوع نشان می‌دهد بعد آسیب‌پذیری و غفلت‌های بی‌شمار در این فضای بسیار گستردگر و پیچیده‌تر از آنی است که با چشم ظاهر دیده می‌شود و این فضای دست کم در چند مورد موجب سوءاستفاده از زنان ایرانی شده است.

از بررسی مشخصات فردی جامعه آماری مشخص شد که از نظر جنسیت ۷۰ درصد از پاسخ‌گویان زن و ۳۰ درصد مرد بودند؛ همین‌طور ۶۳ درصد در مقطع کارشناسی، ۳۳ درصد در مقطع کارشناسی ارشد و ۳۰ درصد در مقطع دکتری مشغول به تحصیل بودند که از این جمعیت آماری، سن ۴۶ درصد بیش از ۲۸ سال، ۳۰ درصد بین ۱۸ تا ۲۳ سال و نیز ۲۳ درصد بین ۲۳ تا ۲۸ سال بود که از این جمعیت ۹۳ درصد از این جمعیت، از فضای مجازی به مثابه یک ابزار استفاده می‌کردند و ۴۶ درصد از این جمعیت معتقد بودند که فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی تا حد زیادی بر افزایش اطلاعات عمومی زنان مؤثر است و ۴۳ درصد معتقد بودند در حد بسیار زیاد و ۶ درصد در حد متوسط و فقط ۵ درصد معتقد بودند فضای مجازی در افزایش اطلاعات عمومی زنان کمکی نمی‌کند. درصد شایان توجهی با پاسخ‌های مبهم، بیان‌کننده این واقعیت بودند که فناوری ارتباطات با توجیه فضای مجازی به گونه‌ای آنان را وابسته به خود کرده است که امکان دل کنن از این شرایط جدید دیگر فراهم نیست؛ بلکه از دست دادن آن، مصیبتی بزرگ به حساب می‌آید. از سوی دیگر، ۵۰ درصد نیز موافق بودند که فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی می‌توانند منجر به ایجاد فضایی عمومی به نفع زنان باشند و ۳۶ درصد به طور کامل موافق و نیز ۱۳ درصد مخالف این موضوع بودند. از این جامعه آماری، ۵۶ درصد نیز موافق و ۴۳ نیز

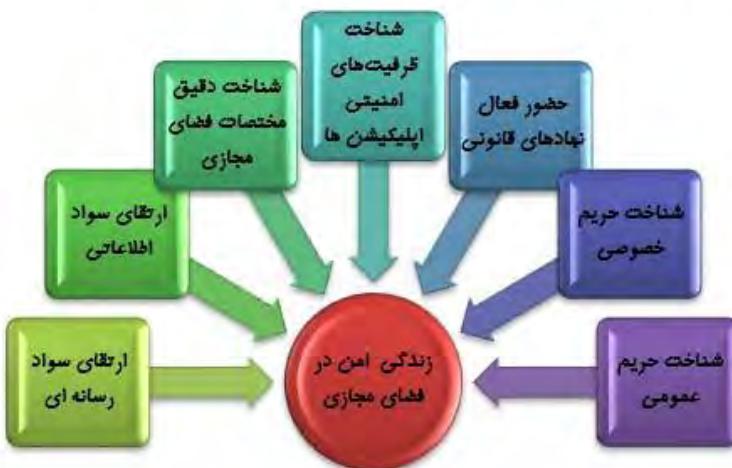
به طور کامل موافق بودند که فضای مجازی سبب افزایش سطح آگاهی و دانش زنان می‌شود و هیچ‌کس با این مورد مخالفت نکرد.

در خصوص اینکه استفاده از فضای مجازی و عضویت در کانال‌ها سبب می‌شود زنان خود را عضوی از جامعه اطلاعاتی ببینند، ۵۶ درصد موافق و ۲۰ درصد به طور کامل موافق و ۲۳ درصد مخالف بودند. همین‌طور، در این زمینه که فضای مجازی سبب کاهش انزوای اجتماعی می‌شود، ۴۰ درصد موافق و ۳۳ درصد مخالف و ۲۶ درصد به طور کامل موافق بودند. از این جمعیت، ۶۰ درصد موافق و ۲۳ درصد به طور کامل موافق و ۱۶ درصد مخالف این بودند که فضای مجازی سبب افزایش حضور زنان در مشارکت‌های اجتماعی می‌شود و با عبارت «استفاده از فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی سبب ارتقای سطح فکری و اجتماعی زنان ایران می‌شود»، ۶۳ درصد موافق، ۳۰ درصد به طور کامل موافق و ۶ درصد مخالف (حذف شود. تکراری است) ۵ درصد نیز به طور کامل موافق و ۴۰ درصد موافق و ۱۰ درصد مخالف افزایش اعتماد به نفس در زنان با استفاده از فضای مجازی بودند و ۶۰ درصد نیز موافق این بودند که فضای مجازی به تحرکات بیشتر زنان منجر می‌شود و ۲۶ درصد به طور کامل موافق و ۱۳ مخالف آن بودند.

در اثبات اثرگذاری فرایندها می‌توان به پژوهش‌های زیادی در این زمینه اشاره کرد. پترسون (۱۹۹۲) معتقد به اصل تومندسازی زنان در عرصه‌های اجتماعی است؛ اما اعتقاد بر مبهم بودن کارکردهای فناوری ارتباطی داشته، اذعان می‌دارد که این فناوری به دلیل ماهیت دووجهی، یعنی ماهیت فنی و ماهیت جذاب کاربردی، می‌تواند منشأ بدخلقی‌های نو در ذائقه روحی و فکری بشر امروزی باشد و جامعه زنان به دلیل نفوذ حداقلی در ساختار قدرت و سیاست و اجتماع، ممکن است آسیب‌های بیشتری را متحمل شوند (اسمیتلی، ۲۰۰۴: ۴۹)؛ امروزه این بحث به دستاویزی برای فمینیست‌ها نیز تبدیل شده است. مباحث ذکر شده یادآور می‌سازد که جامعه مورد پژوهش، مسبب کدامیک از عوامل به دست آمده در نمودار شکل ۲ بوده‌اند. خدشه‌دار شدن امنیت روانی و فیزیکی زندگی و سلب آرامش روحی و روانی از فضای دونفره تا چندنفره خانوادگی تا تزریق نالمی‌های متعدد به جامعه، حاصل گسترش بدون آموزش و بدون محدودیت فضای مجازی و موج‌سواری بی‌مورد و بدون منطق گروه‌های سیاسی و قدرت‌طلب بر این فضا، دستاورد کارکردی فضای مجازی به‌ویژه در جامعه زنان ایرانی شده است.

این برداشت به‌هیچ‌وجه منکر آثار مثبت و خدمات شفاف و سریع فضای مجازی نیست؛ بلکه در نتیجه نهایی اصرار بر این است که با ضابطه‌مند کردن فعالیت‌ها و حاکمیت آموزش و قانون، این فناوری در خدمت بهبود شاخص‌های کمی و کیفی زندگی قرار گیرد. شکل ۲ نشان می‌دهد که زندگی امن و آرامش در فضای مجازی در دل کدام گزاره‌های شناخته‌شده نهفته است؛ زیرا نگارنده اعتقاد دارد که استفاده از فناوری‌های نو ارتباطی، به‌ویژه شبکه‌های اجتماعی خلق‌شده در تلفن‌های همراه، به‌خودی خود جنبه منفی ندارند و کاربران و مخاطبان به آنها جهت می‌دهند. آثار و پیامدهای مثبت و منفی این شبکه‌ها، به نحوه استفاده کاربران مرتبط است و بنا به استفاده کاربران، زوایای مثبت و منفی دارد. نکته شایان ذکر دیگر در این زمینه، اینکه دلایل و پیامدهای اصلی حضور و فعالیت زنان ایرانی در این شبکه‌ها، نسبت کارکردها در این فضاست که در ایران با کشورهای پیشرفته تفاوت‌های زیادی وجود دارد. در جامعه ایران، به‌دلیل ناآگاهی و آموزش نادرست و به‌تعیری، تأخیر فرهنگی موجود در این زمینه و نبود سیاست‌گذاری از سوی کشور و خانواده‌ها در این خصوص، فعالیت در این شبکه‌ها و استفاده از آنها به‌طور عمده به امور روزمره، عمومی و غیرکاربردی غیرضرور محدود شده و همچنین امواجی گسترده از نشر مطالب، موضوعات و مباحث قادر محتوا و قادر مرجع معتبر را در بر گرفته است.

نیازهای زندگی امن و با آرامش در فضای مجازی

شکل ۲. نیازهای زندگی امن و با آرامش در فضای مجازی

شکل ۲ گویای آن است که حضور و فعالیت بیش از حد در این شبکه‌ها عاملی برای بهم خودن زندگی و بروز اختلال در فعالیت‌های معمول زنان و همچنین عاملی برای نارضایتی همسر و درنهایت، بروز مشاجره‌ها و سردی روابط و تنشهای خانوادگی می‌شود. از سویی دیگر، بخش دیگری از یافته‌های این پژوهش نشان از واقعیت دیگری می‌دهد که عضویت در گروه‌ها، صفحات و کانال‌های فعال در شبکه‌های اجتماعی موبایلی، بهویژه موارد مثبت و مفید آن، ممکن است به ارتقای اطلاعات و عملکرد زنان در عرصه‌های شخصی-خانوادگی کمک کند.

هرچند با توجه به ساختارهای سنتی حاکم بر جامعه ایرانی، مستثله آزادی بیش از حد زنان در فضای مجازی همچنان خوشابند مردان ایرانی نیست و ورود دقیق به این موضوع که از قضا در حال حاضر بهدلیل پنهان کاری‌های فراوان در این فضا به‌هیچ‌روی مقدور نیست، می‌تواند ابعاد دقیق‌تری از کارکرد و آثار فضای مجازی بر جامعه زنان ایرانی را عیان سازد.

نتیجه‌گیری

بی‌گمان دنیای مجازی، دنیای دوم انسان‌ها شده است. به جرئت می‌توان گفت «این دنیای جدید یک عالم فرصلت و بی‌نهایت تهدید است». ظهور شبکه جهانی اینترنت و به‌تبع آن فضای مجازی به‌مثابة یکی از برجسته‌ترین فناوری‌های ارتباطی و اطلاعاتی، نمایانگر پیشرفت فناورانه انسان امروزی است و سهم آن در ایجاد و تغییرات اجتماعی و بهویژه تغییرات ارزشی، چشمپوشیدنی نیست. براساس پژوهش، فضای مجازی در افزایش حس اعتمادبهنفس و استقلال در زنان تأثیر بسزایی داشته است؛ همین‌طور با درصد زیادی نشان می‌دهد که فضای مجازی به افزایش اطلاعات عمومی زنان کمک کرده است و نیز این فضای سایبری و شبکه‌های مجازی سبب افزایش سطح آگاهی و دانش در زنان جامعه شده است. بسیاری نیز معتقد بودند که فضای مجازی سبب افزایش حضور زنان در مشارکت‌های اجتماعی شده است و درنهایت، با درصد شایان توجهی با این انگاره موافق بودند (که درواقع اساس پژوهش به عمل آمده بود) که فضای مجازی ضمن اینکه موجب ارتقای سطح فکری و اجتماعی زنان در جامعه می‌شود، پیامدهای جانبی زیادی را نیز متوجه این قشر گسترده در ایران کرده است؛ به‌گونه‌ای که این فرایند در حال تبدیل شدن به معضل بزرگ اجتماعی در ابعاد مختلف است. از سوی دیگر، براساس یافته‌ها، اگر استفاده از این فضا آمیخته با آموزش مطلوب و فرهنگ‌سازی مناسب با کاربری و عملکرد فضای مجازی صورت بگیرد، فضای مجازی به‌طور گسترده و خاص منجر به تحرکات اجتماعی بیشتر زنان و

ارتقای جایگاه اجتماعی آنان نیز می‌شود؛ زیرا آگاهی زنان از توانمندی‌های خود سبب می‌شود از گوشنهنشینی و خلوت‌گزینی بیرون آیند و جسارت تصمیم‌گیری در امور مربوط به خود بدون دخالت کسی را به دست آورند. همچنین فضای مجازی سبب عضویت زنان در جامعه اطلاعاتی می‌شود؛ جامعه اطلاعاتی فرصت‌های بسیار خوبی برای زنان فراهم کرده است تا زنان بتوانند با ارتقای دانش عمومی خود و مشارکت بیشتر در فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی در جامعه اطلاعاتی، جایگاه واقعی خود را به دست آورند.

از دیدگاه دونا هاراوی چالش‌های هویت‌های منفرد و شبکه‌های کنترل که برای بازداشت زنان و دیگر گروه‌های به حاشیه‌رانده شده فعالیت می‌کنند، جای بحث دارد. تنها نکته تأمل برانگیز در دیدگاه هاراوی، به چالش کشیدن نظامهای سیاسی در موضوع مطالبات اجتماعی آنان است (هاراوی، ۱۰۹: ۲۰۱۲). درکل می‌توان گفت فضای مجازی با اختصاص فضایی خاص به زنان که نیمی از سرمایه انسانی جامعه ما را شکل می‌دهند، درپی ایجاد فرصت‌های برابر و بدون محدودیت برای آنان است. شاید بیش از هر گروه و سن و جنسیتی دیگر، فضای مجازی به یاری زنان جوامعی همچون ایران رسیده باشد. این فضا با کمک به شناخت قابلیت‌ها و توانایی‌های زنان می‌کوشد آنان اعتماد به نفس بیشتری داشته باشند و با حس استقلال طلبی درپی ایجاد شرایطی به نفع خود باشند که تحقق این خواسته بزرگ در گروه مهار ناهنجاری‌های گستردۀ در این فضا و مدیریت سالم شبکه‌های اجتماعی است.

پیشنهادها و راهکارها

با توجه به بررسی‌ها انجام‌گرفته و نتایج به دست آمده از این پژوهش، پیشنهادهایی به شرح زیر بیان می‌شود:

- آموزش‌های لازم و تقویت مراکز آموزشی در زمینه افزایش دانش و آگاهی مجازی زنان در جهت دسترسی بهتر و فنی‌تر به فناوری ارتباطات و اطلاعات؛
- انجام گرفتن امور فرهنگی برای نگاه فنی و منصفانه در زمینه اشتغال زنان و مهارت آنان در حوزه‌های مختلف و بروز توانمندی‌های آنان در عرصه‌های کلان جامعه؛
- اختصاص شبکه‌های تخصصی رسانه‌ای در جهت آموزش و ارتقای سواد رسانه‌ای و مجازی و ایجاد زمینه‌های لازم برای شفاف‌سازی فعالیت‌ها در فضای مجازی. همان‌گونه که این فضا محل کسب‌وکار است، محل تردیدها و شباهات فراوانی در تمام حوزه‌های اخلاقی، فردی، گروهی و صنفی و محل انحراف عقاید و دیدگاه‌های اصیل و هنجارمحور است؛
- افزایش توانمندی‌های زنان در خصوص استفاده آگاهانه از فضای مجازی؛
- اختصاص بودجه به شبکه‌های مجازی مخصوص زنان با تولید محتوای علمی و فناوری؛
- حمایت دولتی از مدیران کانال‌های اجتماعی تأثیرگذار که به امور اقتصادی و درآمدی نیز می‌پردازند؛
- ایجاد محیط امن و سالم در فضای مجازی در جهت بهبود کیفیت مناسبت‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و معاشرتی؛
- ایجاد شبکه‌های محتوامحور در جهت بالا بردن سطح فکری و اجتماعی زنان؛
- ایجاد کانال‌ها و صفحه‌های مجازی با مدیریت و نظارت دستگاه‌های دولتی در جهت افزایش آگاهی زناشویی مخصوص بانوان؛
- ایجاد فضای رقابتی سالم اقتصادی در فضای مجازی در جهت افزایش کارآفرینی زنان؛
- ارتقای سواد رسانه‌ای و مهارت افزایی در خصوص فضای مجازی؛

- به روزرسانی نحوه تعامل در فضای مجازی و حقوق شهروندی؛
- آموزش و آگاهسازی مستمر کاربران فضای مجازی؛
- شناسایی مضرات استفاده بیش از حد زنان از فضای مجازی بر سلامت روانی اعضای خانواده؛
- عرضه آموزش‌های لازم در جهت رده‌بندی سنی و کیفیتی آنها در فضای مجازی و ایجاد تعادل در میزان مصرف؛
- شناسایی مشکلات زناشویی ناشی از استفاده بیش از حد از فضای مجازی؛
- بررسی تأثیرات فضای مجازی بر ارزش‌ها و باورهای دینی و فرهنگی زنان.

دستاوردهای پژوهش

براساس نتایج این بررسی، پیشنهاد می‌شود ذیل سازمان ملی فضای مجازی کشور و مرکز اطلاعات و فناوری کشور، سامانه مرکزی حوزه بانوان با کارکردهای متعددی از دنیای دوم (فضای مجازی) ایجاد شود و پژوهش‌های مستمر و فنی درز مینه این فضا و در خصوص شناسایی فرصت‌ها، مزایا، مضرات و تهدیدهای آن و همچنین استفاده بیش از حد از فضای مجازی و آثار و پیامدهای آن بر سلامت روانی زنان و خانواده‌ها و راههای جلوگیری از وقوع آن انجام گیرد.

بررسی‌های صورت گرفته نشان می‌دهد ضریب آسیب‌پذیری زنان و دختران در سنین مختلف در فضای مجازی بسیار زیاد است و تمرکز بیش از حد و افراطی بر این مقوله، منجر به پذیرش اعتمادهای بی‌مورد و سلطه روایت‌گسیخته می‌شود که روند آن در جامعه زنان ایرانی، روندی تصاعدی است. بنابراین، استمرار روند فعلی، حرکت به‌سمت آسیب‌ها را تشدید کرده، ممکن است آینده مخربی را برای زنان ایرانی در سنین مختلف و در حوزه‌های متعدد رقم بزند.

اما دستاوردهای ملموس‌تر از دیگر دستاوردهای این پژوهش است، این است که سطحی‌نگری و نسبت‌بندی در استفاده از این فضاهای برای مثال برقراری روابط خارج از عرف با جنس مخالف، مسائل و مشکلات متعددی را در خانواده‌های ایرانی به وجود آورده است. عمق این موضوع را می‌توان در گزارش‌های نهادهای درگیر قضایی کشور در ارتباط با این موضوع متوجه شد. نتایج پژوهش بنیاد صیانت از نهاد خانواده قوه قضائیه در بازه زمانی اردیبهشت سال ۱۳۹۴ تا اردیبهشت ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که براساس داده‌های پروندهای منجر به طلاق در دادگاههای خانواده ۵ استان (تهران، خراسان رضوی، اصفهان، فارس و گیلان) ۱۷ درصد از طلاق‌ها به‌ویژه در ۳ سال اول زندگی مشترک، ناشی از نفوذ و گسترش شبکه‌های اجتماعی بوده است. انتخاب نامناسب و همسرگزینی ناموزون، علت اصلی اختلافات زناشویی است و ضعف مهارت‌های زندگی در برقراری تفاهم و همدلی، دومین عامل بروز اختلاف‌هاست. نداشتن تفاهم و ضعف در برقراری ارتباط عاطفی، ناشی از تغییر سبک زندگی سبب شده است تا با ورود شبکه‌های اجتماعی، به‌ویژه نرم‌افزارهای تلفن همراه، شاهد ناهنجاری‌های ناشی از نبود فرهنگ‌سازی مناسب در برخورد با این پدیده باشیم. یکی دیگر از مخرب‌های فضای مجازی در ارتباط با زنان که علاوه‌بر آثار مخرب فرهنگی‌اجتماعی و هنجاری، آثار امنیتی نیز دارد، نقش پررنگ و لجام‌گسیخته چهره‌های نشانه‌دار غیرحرفه‌ای به نام سلبریتی‌های زن است که غبارآلودگی فضای مجازی را دوچندان کرده است.

البته این ناگاهی و استفاده صحیح از شبکه‌های اجتماعی موبایلی را با مسئله تأخیر فرهنگی می‌توان توضیح داد. در واقع، تمرکز نظریه سایبر فمینیسم بر افزایش توانمندی زنان در عرصه‌های مجازی و در پی آن عرصه‌های واقعی جامعه است. همین موضوع همان‌گونه که در بخش‌های پیشین مقاله به آن اشاره شد، سبب بهره‌برداری سیاسی و منفعت‌طلبانه حزبی از زنان در ایران شده است.

بررسی‌های نهایی نشان می‌دهد که رشد فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطاتی از یک‌طرفه موجب تسهیل ارتباطات و از میان برداشتن مرزهای جغرافیایی (به‌ویژه مرزهای انسانی) و دسترسی به اطلاعات شده و از طرف‌دیگر، زمینه‌های بروز آسیب‌ها و مسائلی را در این زمینه فراهم کرده است. به‌نظر می‌رسد که استفاده از اینترنت زمینه بروز انزواطلبی را در زنان فراهم آورده است که به روابط و تعاملات روزمره آنان آسیب می‌رساند. موانعی بر سر راه زنان برای حضور بیشتر و پرنگ‌تر در عرصه فناوری اطلاعات و ارتباطات وجود دارد که شامل شکاف دیجیتالی، دسترسی نداشتن به کامپیوتر، سطح پایین سواد در زنان و نبود امکانات و تسهیلات در این زمینه است. این عوامل موجب می‌شود که زنان نتوانند در عرصه فناوری اطلاعاتی و ارتباطی حضور مناسبی داشته باشند و از امکانات و فناوری‌های آن استفاده کنند؛ در حالی که دسترسی و استفاده مناسب از این فناوری‌ها ممکن است زمینه بهبود وضعیت زنان را مهیا کند.

علاوه بر موانعی که بر سر راه زنان در استفاده از اینترنت است، برخی عوامل هم وجود دارد که موجب خوارداشت شخصیت زن در فضای مجازی می‌شود؛ همچنین آسیب‌هایی در استفاده از اینترنت بدون داشتن اطلاعات کافی درباره آن وجود دارد. جرایم اینترنتی زنان را بیشتر از همه هدف قرار داده است و از آنان سوءاستفاده می‌کند. با وجود این مسائل، به‌نظر می‌رسد که زنان باید از آسیب‌هایی که اینترنت آنان را در معرض خطر آنها قرار می‌دهد، آگاه باشند تا با ناآگاهی گرفتار مصائب نشوند.

به آموزش و فرهنگ‌سازی، چه برای زنان و چه برای دیگر افراد جامعه، درباره نحوه صحیح استفاده از اینترنت نیاز است. زنان با آگاهی از مسائل جانبی، نامنی‌ها و جرایم اینترنتی و با دراختیار داشتن اطلاعات کافی درباره فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌توانند خود را به ظرفیت‌های مثبت آن منعطف‌تر کنند و استفاده مطلوب و مناسبی از اینترنت داشته باشند و آسیب‌های آن را به کمترین حد ممکن برسانند.

سپاسگزاری

درنهایت، از مدیر محترم، سردبیر و تمامی عوامل اجرایی فصلنامه وزین «پژوهش‌های جغرافیای انسانی» دانشگاه تهران، به‌ویژه از مدیر محترم اجرایی آن برای نشر ارزشمندترین مطالب علمی-پژوهشی در حوزه علوم جغرافیایی و مباحث تخصصی، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌کنم.

منابع

۱. قرآن مجید. سوره حجرات. آیه ۱۳.
۲. ارکان، عاطفه. (۱۳۸۶). «سیر ارتباطی وسائل ارتباطی بشر از جامعه ابتدایی تا جامعه اطلاعاتی». هفته‌نامه پگاه حوزه. شماره ۲۱۳. ص ۱۵.
۳. بل، دیوید. (۱۳۸۹). درآمدی بر فرهنگ‌های سایبر. ترجمه مسعود کوثری و حسین حسنی. تهران: انتشارات جامعه‌شناسان.
۴. بودریار، ران. (۱۳۸۳). «گسترش تکنولوژی و تعمیق فضای مجازی». (گفت‌و‌گو). ماهنامه سیاحت غرب. شماره ۱۶. ص ۱۶.
۵. پارسی‌راد، پرویز. (۱۳۸۲). زن اعجاز خلقت. تهران: ناصح.
۶. جلالی، علی‌اکبر. (۱۳۹۵). «توانمندسازی زنان با استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات». سایت انجمن زنان. قابل مشاهده در: & taskwww.ea.wenet.ir/index.php?option=comcontent
۷. خرازی محمدوندی آذر، رها. (۱۳۸۷). «رویکرد پسامدرنیسم به دیپلماسی رسانه‌ای». پژوهشکده تحقیقات استراتژیک. گروه پژوهش‌های فرهنگی و اجتماعی.
۸. ساروخانی، باقر. (۱۳۸۵). «اینترنت و خانواده در ایران معاصر». مجموعه مقالات همایش زنان و اینترنت در هزاره سوم. دفتر امور زنان سپاه. ص ۳۳-۳۵.
۹. ساندرز، دیوید. (۱۳۸۰). الگوی بی‌ثباتی سیاسی. ترجمه ناشر. تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.
۱۰. سروری زرگر، محمد. «درآمدی بر فضای مجازی». سایت مرکز تحقیقات و مطالعات رسانه‌ای همشهری. قابل مشاهده در: www.hccmr.com/news_456.aspx
۱۱. شریعتی، علی. (۱۳۵۹). فاطمه فاطمه است. تهران: شبیز.
۱۲. شفیعی، شفیع. (۱۳۸۴). «اینترنت و نقش آن در زندگی اجتماعی». سایت آفتاب. قابل مشاهده در: http://www.aftabir.com/anticles/view/
۱۳. صادقی، فرید. (۱۳۹۵). بررسی سیاستگذاری رسانه ملی در تولیدات محتوایی شبکه‌های اجتماعی موبایلی. تهران: صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران.
۱۴. ضیایی‌پور، حمید و طاهره ساعدی. (۱۳۹۵). شبکه‌های اجتماعی مجازی: فرصت‌ها و تهدیدها. تهران: سیمای شرق.
۱۵. عاملی، سعیدرضا. (۱۳۸۸). شبکه‌های علمی مجازی. تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
۱۶. کاستلر، مانوئل. (۱۳۸۰). اقتصاد، جامعه و فرهنگ عصر اطلاعات. ترجمه احمد علیقلیان و افسین خاکباز. جلد سوم. تهران: طرح نو.
۱۷. مجیدی قهروندی، نسیم و فاطمه آذری. (۱۳۸۹). «بررسی نقش اینترنت در ارتقای جایگاه زنان». دوفصلنامه پژوهش‌نامه زنان. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. دوره ۱. شماره ۲. ص ۸۷-۱۰۹.
۱۸. محسنی، منوچهر. (۱۳۸۰). جامعه‌شناسی جامعه اطلاعاتی. تهران: نشر دیدار.
۱۹. محمدی، حمید. (۱۳۹۵). «بررسی تأثیر شبکه‌های اجتماعی و دنیای مجازی بر میزان طلاق و رضایت زناشویی». سومین کنفرانس بین‌المللی پژوهشی در مهندسی. مؤسسه سرآمد همایش کارین.
۲۰. مسعودی، علی. (۱۳۸۱). «پدیده اینترنت». ماهنامه دیدار آشنا. شماره ۲۷. ص ۱۵.
۲۱. مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (س). (۱۳۷۴). جایگاه زن در اندیشه امام خمینی (س). تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (س).
۲۲. نایار، پرامودکی. (۱۳۹۴). درآمدی بر رسانه‌های نوین و فرهنگ‌های مجازی. ترجمه سعیدرضا عاملی و گودرز میرانی. تهران: صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران.
۲۳. هاراوی، دانا (۱۳۸۴)، مانیفست سایبرگ. تهران: نشر گل آذین

۲۴. هنرپوران، نازنین و ژاله رفاهی. (۱۳۸۵). «زنان و پیامدهای روان‌شناختی چت و دوست‌یابی‌های اینترنتی». مجموعه‌مقالات همایش زنان و اینترنت در هزاره سوم. دفتر امور زنان سپاه.
25. Castells, Manuel. (2007). "Communication, Power and Counter-Power in the Network". International Journal of Communication. Vol. 1. 25 . PP. 238-266.
26. Christmann, K. & M. Rogerson. (2004). Crime, Fear of Crime and Quality of life Identifying and Responding to Problems. Sheffield Hallam University.
27. Conclave, Mia. (2012). "Cyberfeminism" .Encyclopedia of New Media. Ed. Thousand Oaks. CA: SAGE. 2002. 109-10. SAGE Reference Online. Web. 4 Apr. 2012.
28. Smitley, Megan. (2004). "Women and the Internet: Reflections on Cyberfeminism and a Virtual Public Sphere". Part of the Assessment for MSc. Information Technology at Queen Mary. University of London. 29 November 2004.
29. Stefan, Fenz. (2005). "Cyberspace Security: A definition and a description of remaining problems". University Vienna. Institute of Government & European Studies.

